

عمر آدم الديني وعمر الإنسان الاحفورى العلمي على الأرض:

عمر آدم از دیدگاه دین، و عمر سنگواره انسانی روی زمین بر
مبنای علم:

عمر آدم الديني أو لنقل تاريخ وجوده كإنسان يعيش على الأرض
يمثل رقمًا بسيطًا أمام عمر الإنسان الأرضي المكتشف علمياً،
فبحسب النص التوراتي مثلاً يكون عمر آدم أو الإنسان على
الأرض بحدود ٦٠٠٠ - ٧٠٠٠ سنة فقط.

عمر آدم از منظار دین یا به عبارت دیگر تاریخ پیدایش او - به عنوان انسانی
که بر روی زمین زندگی میکرده - در مقایسه با عمر انسان زمینی که علم
کاشف آن است، عددی ناچیز محسوب میگردد. مثلاً بر اساس متن تورات،
تاریخ پیدایش آدم یا انسان بر روی زمین فقط به حدود ٦٠٠٠ تا ٧٠٠٠
سال پیش بازمیگردد.

«**١** هَذَا كِتَابٌ مَوَالِيدِ آدَمَ، يَوْمَ خَلَقَ اللَّهُ الْإِنْسَانَ. عَلَى شَبَهِ اللَّهِ
عَمَلَهُ.

٢ ذَكَرًا وَأَنْثَى خَلْقَهُ، وَبَارَكَهُ وَدَعَا اسْمَهُ آدَمَ يَوْمَ خَلْقَهُ.

3 وَعَاشَ آدَمُ مِئَةً وَثَلَاثِينَ سَنَةً، وَوَلَدَ وَلَدًا عَلَى شَبَهِهِ كَصُورَتِهِ
وَدَعَا اسْمَهُ شِيشَّاً.

4 وَكَانَتْ أَيَّامُ آدَمَ بَعْدَ مَا وَلَدَ شِيشَّاً ثَمَانِيَّ مِئَةٍ سَنَةٍ، وَوَلَدَ بَنِينَ
وَبَنَاتٍ.

5 فَكَانَتْ كُلُّ أَيَّامِ آدَمِ الَّتِي عَاشَهَا تِسْعَ مِئَةً وَثَلَاثِينَ سَنَةً، وَمَاتَ.

6 وَعَاشَ شِيشَّاً مِئَةً وَخَمْسَ سِنِينَ، وَوَلَدَ أَنُوشَ.

7 وَعَاشَ شِيشَّاً بَعْدَ مَا وَلَدَ أَنُوشَ ثَمَانِيَّ مِئَةٍ وَسَبْعَ سِنِينَ، وَوَلَدَ
بَنِينَ وَبَنَاتٍ.

8 فَكَانَتْ كُلُّ أَيَّامِ شِيشَّاً تِسْعَ مِئَةً وَأَثْنَتَيْ عَشَرَةَ سَنَةً، وَمَاتَ.

9 وَعَاشَ أَنُوشُ تِسْعِينَ سَنَةً، وَوَلَدَ قِينَانَ.

10 وَعَاشَ أَنُوشُ بَعْدَ مَا وَلَدَ قِينَانَ ثَمَانِيَّ مِئَةٍ وَخَمْسَ عَشَرَةَ سَنَةً،
وَوَلَدَ بَنِينَ وَبَنَاتٍ.

11 فَكَانَتْ كُلُّ أَيَّامِ أَنُوشَ تِسْعَ مِئَةً وَخَمْسَ سِنِينَ، وَمَاتَ.

12 وَعَاشَ قِينَانُ سَبْعِينَ سَنَةً، وَوَلَدَ مَهْلَلَّئِيلَ.

13 وَعَاشَ قِينَانُ بَعْدَ مَا وَلَدَ مَهْلَلَّئِيلَ ثَمَانِيَّ مِئَةٍ وَأَرْبَعِينَ سَنَةً،
وَوَلَدَ بَنِينَ وَبَنَاتٍ.

14 فَكَانَتْ كُلُّ أَيَّامِ قِينَانَ تِسْعَ مِئَةً وَعَشَرَ سِنِينَ، وَمَاتَ.

15 وَعَاشَ مَهْلَلَّئِيلُ خَمْسًا وَسِتِينَ سَنَةً، وَوَلَدَ يَارَدَ.

16 وَعَاشَ مَهْلَلَّئِيلُ بَعْدَ مَا وَلَدَ يَارَدَ ثَمَانِيَّ مِئَةٍ وَثَلَاثِينَ سَنَةً، وَوَلَدَ
بَنِينَ وَبَنَاتٍ.

17 فَكَانَتْ كُلُّ أَيَّامِ مَهْلَلَّئِيلَ ثَمَانِيَّ مِئَةٍ وَخَمْسًا وَتِسْعِينَ سَنَةً،
وَمَاتَ.

18 وَعَاشَ يَارَدُ مِئَةً وَأَثْنَتَيْ سِنِينَ سَنَةً، وَوَلَدَ أَخْنُوخَ.

19 وَعَاشَ يَارَدُ بَعْدَ مَا وَلَدَ أَخْنُوخَ ثَمَانِيَّ مِئَةٍ سَنَةٍ، وَوَلَدَ بَنِينَ
وَبَنَاتٍ.

20 فَكَانَتْ كُلُّ أَيَّامِ يَارَدَ تِسْعَ مِئَةٍ وَأَثْنَتَيْ سِنِينَ سَنَةً، وَمَاتَ.

- 21** وَعَاشَ أَخْنُوْخُ خَمْسًا وَسِتِّينَ سَنَةً، وَوَلَدَ مَتُوشَالَحَ.
- 22** وَسَارَ أَخْنُوْخُ مَعَ الَّهِ بَعْدَ مَا وَلَدَ مَتُوشَالَحَ ثَلَاثَ مِئَةَ سَنَةٍ، وَوَلَدَ بَنِينَ وَبَنَاتٍ.
- 23** فَكَانَتْ كُلُّ أَيَّامِ أَخْنُوْخَ ثَلَاثَ مِئَةَ وَخَمْسًا وَسِتِّينَ سَنَةً.
- 24** وَسَارَ أَخْنُوْخُ مَعَ الَّهِ، وَلَمْ يُوجَدْ لَأَنَّ اللَّهَ أَخْذَهُ.
- 25** وَعَاشَ مَتُوشَالَحُ مِئَةً وَسِبْعَاً وَثَمَانِينَ سَنَةً، وَوَلَدَ لَامَكَ.
- 26** وَعَاشَ مَتُوشَالَحُ بَعْدَ مَا وَلَدَ لَامَكَ سَبْعَ مِئَةً وَاثْنَيْنِ وَثَمَانِينَ سَنَةً، وَوَلَدَ بَنِينَ وَبَنَاتٍ.
- 27** فَكَانَتْ كُلُّ أَيَّامِ مَتُوشَالَحَ تِسْعَ مِئَةً وَتِسْعَاً وَسِتِّينَ سَنَةً، وَمَاتَ.
- 28** وَعَاشَ لَامَكُ مِئَةً وَاثْنَيْنِ وَثَمَانِينَ سَنَةً، وَوَلَدَ ابْنًا.
- 29** وَدَعَا اسْمَهُ نُوحًا، قَائِلاً: «هَذَا يُغَزِّيْنَا عَنْ عَمَلِنَا وَتَعَبِّ أَيْدِيْنَا مِنْ قِبَلِ الْأَرْضِ الَّتِي لَعَنَّهَا الرَّبُّ».
- 30** وَعَاشَ لَامَكُ بَعْدَ مَا وَلَدَ نُوحًا خَمْسَ مِئَةً وَخَمْسًا وَتِسْعِينَ سَنَةً، وَوَلَدَ بَنِينَ وَبَنَاتٍ.
- 31** فَكَانَتْ كُلُّ أَيَّامِ لَامَكَ سَبْعَ مِئَةً وَسِبْعَاً وَسِبْعِينَ سَنَةً، وَمَاتَ.
- 32** وَكَانَ نُوحُ ابْنَ خَمْسِ مِئَةِ سَنَةٍ. وَوَلَدَ نُوحٌ: سَاماً، وَحَاماً، وَيَافَثًّا.» (۱) .

(۱). العهد القديم - سفر التكوين 5 : 1 - 32.

- ۱- این است شرح پیدایش آدم و نسل او. هنگامی که خدا خواست انسان را بیافریند، او را شبیه خود آفرید.
- ۲- او انسان را مرد و زن خلق فرمود، آنها را برکت داد و از همان آغاز خلقت، ایشان را آدم نام نهاد.
- ۳- وقتی آدم یکصد و سی ساله بود، صاحب پسری شد که به شکل خودش بود. او را شیث نام نهاد.

- ۴- پس از تولد شیث، آدم هشتصد سال دیگر زندگی کرد و دارای پسران و دختران دیگری شد.
- ۵- او در نهصد و سی سالگی مرد.
- ۶- وقتی شیث یکصد و پنج ساله بود، پرسش آنوش به دنیا آمد.
- ۷- پس از آن هشتصد و هفت سال دیگر زندگی کرد، و دارای پسران و دختران دیگر شد.
- ۸- او در نهصد و دوازده سالگی مرد.
- ۹- وقتی آنوش نود ساله شد، پرسش قینان به دنیا آمد.
- ۱۰- آنوش پس از آن هشتصد و پانزده سال دیگر زندگی کرد و دارای پسران و دختران دیگری شد.
- ۱۱- آنوش در نهصد و پنج سالگی مرد.
- ۱۲- قینان هفتاد ساله بود که پرسش مهالئیل به دنیا آمد.
- ۱۳- قینان پس از تولد مهالئیل هشتصد و چهل سال دیگر زندگی کرد و دارای پسران و دختران دیگر شد.
- ۱۴- او در نهصد و ده سالگی مرد.
- ۱۵- مهالئیل شصت و پنج ساله بود که پرسش یارد به دنیا آمد.
- ۱۶- پس از آن هشتصد و سی سال دیگر زندگی کرد و دارای پسران و دختران دیگر شد.
- ۱۷- مهالئیل در هشتصد و نود و پنج سالگی مرد.
- ۱۸- یارد یکصد و شصت و دو ساله بود که پرسش آخنوخ به دنیا آمد.
- ۱۹- یارد پس از آن هشتصد سال دیگر زندگی کرد و دارای پسران و دختران دیگر شد.
- ۲۰- یارد در نهصد و شصت و دو سالگی مرد.
- ۲۱- آخنوخ شصت و پنج ساله بود که پرسش متوشاً لح به دنیا آمد.
- ۲۲- پس از تولد متوشاً لح، آخنوخ سیصد سال دیگر زندگی کرد. او با خدا همراه بود. او دارای پسران و دختران دیگر شد.

- ۲۳- و تمام عمر اخنوح سیصد و شصت و پنج سال بود.
- ۲۴- اخنوح در حالی که رابطه نزدیکی با خدا داشت، ناپدید شد؛ زیرا خدا او را برگرفت.
- ۲۵- متواتل حیکمد و هشتاد و هفت ساله بود که پرسش لک به دنیا آمد.
- ۲۶- متواتل پس از تولد لک هفتاد و هشتاد و دو سال دیگر زندگی کرد و دارای پسران و دختران دیگر شد.
- ۲۷- متواتل در نهصد و شصت و نه سالگی مرد.
- ۲۸- لک یکصد و هشتاد و دو ساله بود که پرسش برای او به دنیا آمد.
- ۲۹- لک او را نوح نام نهاده، گفت: «این پسر ما را از عمل خودمان و از محنت کار در روی زمینی که خدا آن را لعنت کرده است، تسلی خواهد داد».
- ۳۰- لک پس از تولد نوح پانصد و نود و پنج سال دیگر زندگی کرد و دارای پسران و دختران دیگر شد.
- ۳۱- لک در سن هفتاد و هفتاد و هفت سالگی مرد.
- ۳۲- پس از آنکه نوح پانصد ساله شد، صاحب سه پسر شد به نامهای سام، حام و یافت.» (۱).
- (۱). عهد عتیق - سفر پیدایش ۵ : ۱ - ۳۲

وهم يفسرون هذا النص على أنّ عمر الإنسان لا يتجاوز سبعة آلاف سنة على الأرض.

آنها این متن را چنین تفسیر میکنند که عمر انسان بر روی زمین، از هفت هزار سال تجاوز نمیکند.

«ادعى البعض أن الحفريات تثبت وجود عظام إنسانية عمرها أكثر من مليون سنة بينما أن ما يتضح من هذا الجدول أن عمر الإنسان على الأرض لا يزيد على 7000-6000 سنة والرد على ذلك يكون بحسب رياضية نجد أن سكان العالم الحاليين لا يمكن أن يكونوا ثمر أكثر من 6000 سنة على الأرض. فبافتراض أن كل عائلة تنجذب حوالي 3 أطفال، وخصم نسبة مرتفعة من الموتى بسبب الموت الطبيعي والكوارث الطبيعية والحروب.. لو أن تاريخ الإنسان يرجع إلى مليون سنة فإن تعداد البشرية لو بدأ إنسان واحد من مليون سنة لكان لا تكفيه ألافاً مضاعفة من مساحة الأرض لوجودهم. وربما تكون العظام الموجودة لحيوانات ثديية حملت شكل الإنسان ولكن بدون النسمة التي من فم الله.» (۲).

(۲). شرح الكتاب المقدس - العهد القديم - القس أنطونيوس فكري - تكوين -

.5

«برخی مدعی هستند که سنگواره ها، وجود استخوان های انسانی با عمر بیش از یک میلیون سال را به اثبات رسانده است، در حالی که از این جدول چنین برمیاید که عمر انسان بر روی زمین بیش از ۶۰۰۰ تا ۷۰۰۰ سال نمی باشد. پاسخ این مدعای است که طبق محاسبات ریاضی درمیابیم که ساکنان فعلی زمین نمیتوانند دارای عمر بیش از ۶۰۰۰ سال قبل بر روی زمین باشند. با فرض اینکه هر خانواده حدود سه کودک به دنیا آورد، و میزان مرگ و میر به دلیل فوت طبیعی و حوادث طبیعت و جنگها و غیره رقم بالایی را به خود اختصاص دهد، اگر قدمت انسان به یک میلیون سال پیش بازگردد، و فرض کنیم اولین انسان یک میلیون سال قبل شروع به زندگی کرده باشد، در این صورت در حال حاضر کره ای با هزاران برابر مساحت زمین نیز گنجایش آنها را نمیداشت. شاید این استخوانها متعلق

به حیوانات پستانداری باشد که به شکل انسان بوده اند، ولی نه آن انسانی
که مد نظر خداوند بوده باشد.»(۲).

(۲). شرح کتاب مقدس - عهد عتیق - کشیش آنتونیوس فکری - پیدایش - .۵

إذن، فأنتونيוס فكري يقرر - كما البقية - أن عمر الإنسان أو آدم على الأرض لا يتجاوز ٦٠٠٠ سنة، أما حسابه للتعداد السكاني المفترض فهو من المؤكد حساب ساذج جداً، حيث لم يأخذ بنظر الاعتبار أموراً كثيرة لها علاقة بالتكاثر والبقاء، مثل الحياة البدائية والقاسية التي كان يعيشها الإنسان في أفريقيا أو قبل الزراعة، حيث تكفي الأمراض وجود المفترسات وصعوبة الحصول على الطعام والطرائد لتضع حدًّا لعدد البشر الذي وصل في بعض الفترات إلى حد الانقراض، ولو لا أن الإنسان تعرض في أفريقيا لعملية انتخاب طبيعي قاسية وضعته في حالات على حافة الانقراض لما تطور الدماغ بهذه الصورة وفي فترة تعد قصيرة في الزمن التطوري.

بنابراین آنتونیوس فکری نیز - همچون دیگران - این مطلب را که عمر انسان یا آدم بر روی زمین از ٦٠٠٠ سال فراتر نمی رود، را قبول دارد ولی شیوه محاسبه او در سرشماری انسانهای فرضی، شیوه ای ساده لوحانه است؛ چرا که وی موضوعات فراوانی را که با تولید مثل و بقا در ارتباط هستند، در نظر نگرفته است؛ مانند زندگی بدوى و شرایط دشواری که انسان در آفریقا و پیش از آغاز کشاورزی با آن روپرتو بوده است؛ به گونه ای که بیماری ها وجود درندگان و دشواری یافتن غذا و شکار، برای وجود داشتن محدودیت برای تعداد افراد بشر کفایت میکند؛ به طوری که گاهی اوقات حتی تا مرز

انقراض نیز پیش میرفته است. اگر انسان ساکن آفریقا در معرض انتخاب سخت طبیعی - که وی را بعضاً تا سر حد انقراض نیز پیش برد - قرار نمیگرفت، مغز وی به این صورت تکامل نمی یافتد، آن هم در زمانی که در چهارچوب زمان تکاملی، مدتی کوتاه به شمار میرود.

اما بالنسبة للمرويات فهي قليلة في تحديد هذا التاريخ، وقد حدد بعض علماء السنة الفترة منذ آدم بحدود سبعة آلاف سنة.

رواياتی که در آنها این تاریخ تعیین و مشخص شده باشد، بسیار اندک هستند. برخی علمای اهل سنت نیز این دوره را از زمان آدم حدود هفت هزار سال ارزیابی کرده اند.

لدينا الان معلومات عن عمر الإنسان المكتشف علمياً على الأرض بحسب الاحفوريات التي توفرت، ولو اقتصرنا على الهومو إركتس أو الإنسان المنتصب، والذي لديه شكل إنسان ومنتصب الجسم، ومنزوع الشعر تقريباً، وكان يعرف النار، ولديه بعض الآلات الصيد، فسيكون لدينا عمر إنساني يمتد إلى مليوني عام تقريباً، وهذا الرقم لا يتناسب مع عمر آدم الديني المتقدم وحتى لو تمت مضاعفته، أضف أن الهومو اركتس علمياً لم يدفنوا موتاهم، وأشكالهم تختلف عن شكل الإنسان الحالي، وهذا أمر لا يتناسب مع آدم وولده (عليهم السلام) الذين ينص القرآن على أن الله علّمهم دفن الموتى:

اکنون ما درباره عمر انسان بر روی زمین که علم طبق سنگواره های موجود، کشف کرده است، اطلاعاتی در دست داریم. اگر به انسان راست

قامت یا هومو ارکتوس بسنده کنیم (که شکل انسانی داشته، راست قامت و تقریباً کم مو بوده، همچنین با آتش آشنایی داشته و برخی ابزار شکار را به کار میگرفته است)، قدمت انسان به تقریباً دو میلیون سال پیش میرسد. این عدد با عمر انسان از منظر دین - حتی اگر آن را چند برابر نیز بکنیم - تناسبی ندارد. علاوه بر این، علم نشان میدهد که انسانهای راست قامت (هومو ارکتوس) مردگان خود را دفن نمیکرده اند و همچنین ظاهر آنها نیز با شکل انسان امروزی متفاوت بوده است. این موضوع با آدم و فرزندانش (علیهم السلام) که قرآن تصریح فرموده که خداوند دفن مردگان را به آنها آموخته است، تناسبی ندارد:

﴿وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأً أَبْنَيِ آدَمَ بِالْحَقِّ إِذْ قَرَبَا قُرْبَانًا فَتَقْبَلَ مِنْ أَهْدِهِمَا وَلَمْ يُتَقْبَلْ مِنَ الْآخِرِ قَالَ لَا قَتَلْنَاكَ قَالَ إِنَّمَا يُتَقْبَلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ..... فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ فَأَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ * فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ لِيُرِيهِ كَيْفَ يُوَارِي سَوْءَةَ أَخِيهِ قَالَ يَا وَيْلَتَا أَعَجَزْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَذَا الْغُرَابِ فَأَوَارِي سَوْءَةَ أَخِي فَأَصْبَحَ مِنَ النَّادِمِينَ﴾ [المائدہ: 31 - 27].

﴿وَبَخَوانَ بِرِ ایشان داستان فرزندان آدم را به حق هنگامی که قربان کردند پس پذیرفته شد از یکیشان و پذیرفته نشد از دیگری گفت همانا میکشمت گفت جز این نیست که میپذیرد خدا از پرهیزکاران پس بیاراست برای او دلش کشتن برادر خویش را پس کشت او را و گردید از زیانکاران ﴿*﴾ پس برانگیخت خدا کلافی که میکاوید در زمین تا بنمایاندش چگونه نهان سازد پیکر برادر خویش را گفت ای وای بر من آیا عاجز شدم از آنکه مانند این غراب باشم که نهان کنم پیکر برادر خویش را پس کشت از پشیمانان﴾ [المائدہ: 27-31].

وحتى لو اقتصرنا على الهومو ساپينس أو الإنسان العاقل فسيكون لدينا في أحسن الأحوال مئتي ألف عام تقريباً، وهذه الفترة الزمنية لا تتناسب عمرAdam (عليه السلام) الديني، مع العلم أن الهومو ساپينس كانوا مئة ألف عام تقريباً محصورين في أفريقيا ولم يكونوا يدفنوا موتاهم، حيث إن أقدم دلائل دفن للموتى بالنسبة للهومو ساپينس كانت خارج أفريقيا وبحدود مئة ألف عام مضت لمجموعة يحتمل أنهم من الهومو ساپينس كانت قد هاجرت إلى فلسطين وانقرضت، وأدم والأنبياء بعده لم يكونوا في أفريقيا، وكانوا يدفنون موتاهم بحسب النص الديني.

حتى اگر ما به انسان خردمند یا هومو ساپینس بسته کنیم، در بهترین حالت، حدود دویست هزار سال خواهیم داشت. این دوره زمانی نیز با عمر Adam (عليه السلام) از نظر دین، تناسبی ندارد؛ با علم به اینکه انسانهای خردمند حدود یکصد هزار سال در آفریقا محصور بوده اند و مردگانشان را نیز دفن نمیکرده اند. زیرا تاریخ قدیمی ترین شواهد به خاکسپاری مردگان در خصوص هومو ساپینس، به حدود یکصد هزار سال پیش و آن هم به گروهی در خارج از آفریقا بازمیگردد که احتمال میرود از هومو ساپینس ها باشند و بعدها به فلسطین مهاجرت کرده و منقرض گشته باشند. در حالی که آدم و پیامبران پس از وی در آفریقا نبوده اند و براساس متن دینی، آنها مردگان خویش را به خاک می سپرده اند.

وعموماً، علمياً الآن لا يمكن بأي حال من الأحوال اعتبار أننا من الهومو ارکتس، وهناك فرق كبير في حجم الدماغ والقدرات العقلية بيننا وبينهم، وبالتالي فآدم ليس من الهومو ارکتس قطعاً، وهذا ينفي نفياً قاطعاً أن يكون Adam (عليه السلام) يعود للفترة

التي سبقت وجود الهومو سابينس أي قبل (٢٠٠) ألف عام، وأيضاً حتى هذه الـ (٢٠٠) ألف عام منها أكثر من (١٠٠) ألف عام قضتها الهومو سابينس محصورةً في أفريقيا، وكان بدائياً في حياته ولم يكن يدفن موتاه، بل إنّ الهومو سابينس لم يكتمل كهيئه كاملة مطابقة لِلإنسان الحديث إلا قبل مئة ألف عام تقريباً، وبالتالي فآدم (عليه السلام) المذكور في النص الديني لا يمكن أن يكون علمياً قد وجد جسدياً على الأرض إلا بعد تاريخ ١٠٠ ألف عام ق.م، ولكن على كل حال له امتداد تطوري إنساني يمتد ملايين السنين، وهذا يعني أنه ولد لأبوين حتماً.

نظريه غالباً این است که به لحاظ علمی ما در عصر کنونی نمی‌توانیم به هیچ نحوی خودمان را از انسان‌های راست قامت یا هومو ارکتوس به حساب آوریم؛ زیرا بین اندازه مغز و توانایی‌های ذهنی ما با آنها تفاوت‌های بسیاری وجود دارد؛ بنابراین آدم به طور قطع و یقین از هومو ارکتوسها نبوده است و این، به طور قاطع مدعایی را که میگوید آدم (عليه السلام) به زمانی بازمیگردد که هومو ساپینس وجود داشته یعنی قبل از ٢٠٠ هزار سال پیش، را رد میکند. نکته دیگر اینکه بیش از ١٠٠ هزار سال از این ٢٠٠ هزار سال، هوموساپینس در آفریقا محصور بوده، به صورت بدوى زندگی می‌کرده، و مردگان خود را به خاک نمی‌سپرده است. و از سوی دیگر در آن زمان، ظاهر هومو ساپینس هنوز به طور کامل مشابه انسان امروزی نشده بود؛ چرا که این اتفاق در حدود یکصد هزار سال پیش رخ داده است. نتیجه آنکه براساس یافته‌های علمی، آدم (عليه السلام) که در متن دینی از آن ذکری به میان آمد، از لحاظ فیزیکی بر روی زمین پدیدار نشده است مگر پس از تاریخ ١٠٠ هزار سال ق.م؛ ولی در هر حال وی نتیجه امتداد تکامل انسانی در طی میلیونها سال است و این یعنی آدم (عليه السلام) به طور قطع و یقین فرزند پدر و مادر خویش بوده است.

The evolutionary dividing line between Homo erectus“ .and modern humans was not sharp
It extended over several hundred thousand years during .the middle of the Pleistocene Epoch
Adding to the confusion about this important transitional period is the fact that some regions were ahead of others .in the process of evolving into our species
The evolutionary changes above the neck that would lead to modern humans may have begun in Southern .years ago 700,000 – Europe and East Africa 800,000 this change apparently ,Elsewhere in the Old World .began around 400,000 years ago or later
was not , Homo sapiens,The transition to our species complete until around 100,000 years ago and even later ”.in some regions

«الخط التطوري الفاصل بين الإنسان المنتصب والإنسان الحديث ليس حاد. يمتد لأكثر من عدة مئات من آلاف سنة خلال منتصف عصر البليستوسين.

إضافة إلى الالتباس حول هذه الفترة الانتقالية الهامة سببه هو في الحقيقة أن بعض المناطق سبقت الأخرى في عملية تطور جنسنا البشري.

التغييرات التطورية التي من شأنها أن تؤدي إلى الإنسان الحديث ربما تكون قد بدأت في جنوب أوروبا وشرق أفريقيا 700 – 800 ألف سنة مضت.

و في أماكن أخرى من العالم القديم، بدأ هذا التغيير على ما يبدو قبل حوالي 400 ألف سنة مضت أو في وقت لاحق.

الانتقال إلى جنسنا البشري، الإنسان العاقل (هومو ساپينس)، لم يكتمل حتى حوالي 100 ألف سنة مضت، وحتى وقت لاحق في بعض المناطق»^(١).

(١). دينيس اونيل. إنسان هايدلبيرغ (هومو هايدلبيرغينيسيس) (Homo heidelbergensis). متاح على: http://anthro.palomar.edu/mod/edu.homo2/1_homo_homo.htm البروفيسور دينيس اونيل أستاذ فخري أمريكي في علم الأثربولوجيا - قسم علوم السلوكية بالومار - كلية سان ماركوس، كاليفورنيا.

Neil Professor Emeritus of Anthropology Behavioral Sciences' Dennis O //:http .California ,Department Palomar College San Marcos /oneil/edu.palomar.anthro

«خط تكاملی جداکننده بین انسان راست قامت (هومواركتوس) و انسان امروزی روشن نیست. این خط تا پیش از چند صد هزار سال در اواسط دوره پلیستوسن(*) کشیده میشود.

در ضمن این سردرگمی درباره این دوره مهم انتقالی از این واقعیت ناشی میشود که فرآیند تکامل گونه ما (بشر) در برخی مناطق نسبت به دیگر مناطق در مرحله پیشرفتہ تری قرار داشته است.

تغيرات تکاملی که به پیدایش انسان امروزی منجر گشته، ممکن است ٧٠٠ تا ٨٠٠ هزار سال پیش در جنوب اروپا و شرق آفریقا آغاز شده باشد.

در مناطق دیگر در جهان قدیم، این تغییر ظاهراً در حدود ٤٠٠ هزار سال پیش یا پس از آن رخ داده است.

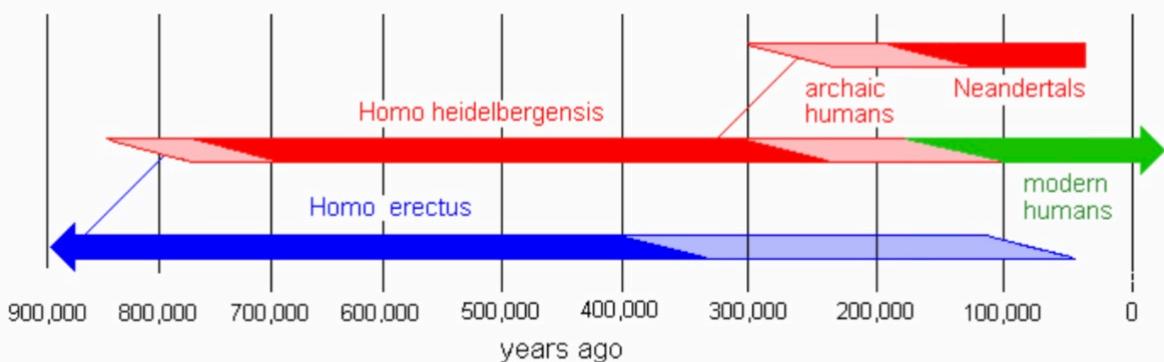
انتقال به گونه ما - انسان خردمند (هومو ساپینس) - تا حدود ١٠٠ هزار سال پیش تکمیل نشده بود و حتى در برخی مناطق، پس از آن کامل شده است.»^(١).

(۱). دکتر دنیس اونیل (Neil Dennis O .Dr) . انسان هایدلبرگ (Homo heidelbergensis) . قابل دسترس از نشانی:

htm.1_homo_homo2/mod/edu.palomar.anthro//:http
پروفسور دنیل آمریکایی، استاد افتخاری انسان شناسی، دپارتمان علوم رفتاری کالج پالومار،
سان مارکوس، کالیفرنیا.

Neil Professor Emeritus of Anthropology Behavioral Sciences'Dennis O
//:http .California ,Department Palomar College San Marcos
/oneil/edu.palomar.anthro

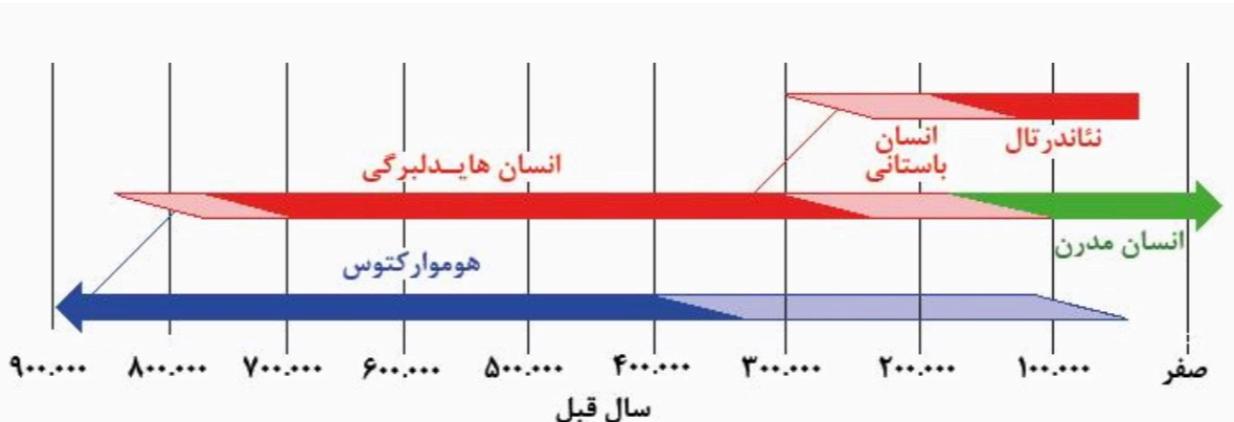
(*)- پلیستوسن (Pleistocene) یکی از دوره های زمینشناسی است که از ۲.۵۸۸ میلیون سال
پیش تا حدود ۱۲ هزار سال پیش را پوشش میدهد. انقراض گروه بزرگی از پستانداران و شمار
زیادی از گونه های پرندگان از اواخر دوره پلیستوسن آغاز شد و شاید دلیل آن پایان عصر
یخیان بوده باشد. نخستین انسان تکامل یافته (هوموساپینس)، نیز در این دوره پدید آمده است.
(ترجم)

شكل 5: يوضح الخط الزمني لتطور الـ *الهومو إركتوس* والـ *هايدلبرغ* والـ *نياندرتال* والـ *الهوموسايبينس* وصولاً إلى الإنسان الحديث

المصدر: O'Neil, Homo heidelbergensis

شكل 5: يوضح الخط الزمني لتطور الـ *الهومو إركتوس* والـ *هايدلبرغ* والـ *نياندرتال*
والـ *الهوموسايبينس* وصولاً إلى الإنسان الحديث
المصدر: Neil O'Neil, Homo heidelbergensis

شكل 5: نشان دهنده خط زمانی تکامل هومو ارکتوس، هایدلبرگ، نیاندرتال و هوموساپینس است، تا زمانی که به انسان امروزی میرسد.

مبعـ: O'Neil, Homo heidelbergensis

شكل 5: نشان دهنده خط زمانی تکامل هومو ارکتوس، هایدلبرگ، نیاندرتال و هوموساپینس است،
تا زمانی که به انسان امروزی میرسد.

البحث في تاريخ الهومو ساپينس عن آدم (عليه السلام) الذي يمكن أن يتوافق مع النص الديني محصور في الفترة التي هاجرت فيها المجموعة المختارة من أفريقيا إلى الجزيرة العربية وما بعدها، أي منذ سبعين ألف عام تقريباً.

تحقيق درباره تاريخ هومو ساپينس و حضرت آدم (عليه السلام) به گونه ای که با متن دینی همخوانی داشته باشد، به زمان مهاجرت گروه منتخب از آفریقا به شبه جزیره عربستان و جاهای دیگر محدود میشود؛ يعني تقريباً هفتاد هزار سال پيش.

والإنسانية الموجودة على الأرض حالياً بحسب التحليل الجيني كلهم يعودون إلى المجموعة الصغيرة المهاجرة الأولى من أفريقيا إلى شبه الجزيرة العربية منذ سبعين ألف عام تقريباً، عدا بعض قبائل أفريقيا القليلة التي تُعتبر أنها انحدرت من هومو ساپينس بقوا في أفريقيا.

براساس بررسی های ژنتیکی، تمام بشر کنونی موجود بر روی زمین به گروه کوچکی از مهاجران اولیه که تقريباً هفتاد هزار سال پيش از آفریقا به شبه جزیره عربستان مهاجرت کردند، بازمیگردد؛ به جز شمار اندکی از قبائل آفریقایی که از آنها به مشتق-شدگان از هومو ساپينس های باقیمانده در آفریقا تعبیر میشود.

وبما أن بعض الهجرات الإنسانية إلى آسيا وأوروبا تعود إلى ما يقارب ستين وأربعين ألف عام على التوالي، وهم عبارة عن مجموعات من ذرية المجموعة المهاجرة الأولى من أفريقيا إلى الجزيرة العربية، فإذا أردنا أن نقول: إن كل الموجودين على الأرض الآن هم من ذريةAdam الديني (عليه السلام) جسمانياً - عدا بعض قبائل أفريقيا -، وإن Adam هو من ذرية المجموعة المهاجرة الأولى من أفريقيا، فلابد أن يكون Adam (عليه السلام) قد ولد من المجموعة المهاجرة في فترة زمنية بعد هجرتهم إلى الجزيرة العربية ثم انقرضت بقية المجموعة الصغيرة وبقي Adam وذراته وتکاثروا وهاجروا إلى بقية الأرض.

تاریخ ترتیبی برخی مهاجرت‌های بشر به آسیا و اروپا تقریباً به شصت و چهار هزار سال پیش بازمیگردد. آنها گروه‌هایی از نسل مهاجران اولیه‌آفریقایی بودند که به شبه جزیره عربستان رفتند. بنابراین اگر بگوییم تمام انسان‌های کنونی موجود بر روی زمین، به استثنای برخی قبایل آفریقایی، به طور جسمانی از نسل Adam (عليه السلام) هستند و اگر Adam نیز خود از نسل مهاجران اولیه‌آفریقایی باشد، در این صورت Adam (عليه السلام) باید مدت زمانی پس از کوچ کردن گروه مهاجر به شبه جزیره عربستان متولد شده باشد. در ادامه، دیگر اعضاً این مجموعه کوچک منقرض شدند و Adam و فرزندان او باقی ماندند و تولید مثل نموده، به دیگر مناطق زمین هجرت کردند.

ويمكن أن نتصور أسباباً علمية كثيرة تؤدي لأنقراض تلك المجموعات الأولى في الجزيرة العربية خصوصاً أنها لم تكن

صالحة للعيش سوى في طرفها الجنوبي الذي يحوي ينابيع مياه سرعان ما غطتها مياه البحر المالحة، أي إنَّ آدم الذي يجمع بين النص الديني والحقائق العلمية لم يكن قبل سبعين ألف عام بأي حال، بل بحسب بعض النصوص الدينية لابد أنه جاء من ذرية المجموعة المهاجرة من أفريقيا إلى الجزيرة العربية، وهذا نص ديني يبيّن أن تلك المجموعة الأفريقية من هومو ساپينس أفريقيا كانوا يحجون قبل مجيء آدم بآلفي عام، أي إنهم أقوام مكلفة يعبدون الله بحسب وضعهم وإمكاناتهم وإدراكم.

برای انقراض این گروه‌های اولیه در شبِه جزیره عربستان میتوانیم دلایل زیادی تصور کنیم، به ویژه با توجه به اینکه این محیط برای زندگی مناسب نبوده است؛ به جز قسمت جنوبی آن که چشمه‌های آب در آن وجود داشته و البته در اندک زمانی، آبهای سور دریا این چشمه‌ها را نیز فرا گرفت. این به آن معنا است که به هر حال آن آدمی که هم در متن دینی به او اشاره شده و هم علم تأییدش نموده، پیش از هفتاد هزار سال وجود نداشته است؛ و حتی طبق برخی متون دینی، وی میباشد الزاماً از نسل مهاجران اولیه، آفریقایی که به شبِه جزیره عربستان کوچ کرده‌اند، باشد. متن دینی زیر روشن می‌سازد که این گروه آفریقایی از هومو ساپینس آفریقا، دو هزار سال پیش از پیدایش آدم حج می‌گزارده‌اند. یعنی آنها اقوامی مکلف بوده‌اند که بر اساس وضعیت، امکانات و میزان درک خود، خدا را پرستش مینموده‌اند.

عن زُرَارَةَ قَالَ: قُلْتُ لِأَبِي عَبْدِ اللَّهِ (عليه السلام): جَعَلْنِي اللَّهُ فِدَاكَ، أَسْأَلُكَ فِي الْحَجَّ مُنْذُ أَرْبَعِينَ عَامًا فَتَفْتَيْنِي، فَقَالَ: يَا زُرَارَةَ، بَيْتُ حُجَّ إِلَيْهِ قَبْلَ آدَمَ بِآلْفِي عَامٍ تُرِيدُ أَنْ تَقْنَى مَسَائِلَهُ فِي أَرْبَعِينَ عَامًا.(1).

(1). المصدر (الحر العاملی - وسائل الشیعة) کتاب الحج: ج 11 ص 12.

زاره میگوید: به امام صادق (علیه السلام) عرض کردم: خداوند مرا فدایت کند.
چهل سال است دربارهٔ حج از شما میپرسم و شما پاسخ میدهید . حضرت
فرمود: ای زاره، خانه ای که دو هزار سال پیش از خلقت حضرت آدم تا
کنون محل بجا آوردن اعمال مناسک و حج است، میخواهی در چهل سال
مسائلش به اتمام برسد؟»^(۱)
(۱)- حر عاملی، وسائل الشیعه، کتاب حج، ج ۱۱، ص ۱۲.

إذن، فالحقيقة العلمية وهذا النص توصلنا إلى أنَّ آدم ولد لأهل
مكفين من أولئك المهاجرين، ولكنهم كانوا من نوع نفسي دون
مستوى آدم وولده.

بنابراین یافته های علمی و این متن دینی به ما نشان میدهد که آدم از این
مهاجران مکلف متولد شده است ولی آنان از نظر نفسانی پایینتر از سطح
آدم و فرزندانش بوده اند.

وحتى التاريخ السومري يبيّن في بعض النصوص التي وصلتنا
أنَّ أصول السومريين تعود إلى المجموعة المهاجرة من أفريقيا،
حيث إنَّ السومريين يسمون أسلافهم بذوي الرؤوس السود.

حتى تاريخ سومريان و برخى متونی که به دست ما رسیده است برای ما
اشکار میسازد که اصل و ریشه سومریها به آن مهاجران آفریقایی
بازمیگردد؛ چرا که سومریان نیاکان خود را «مردمان سیاه سر» می
نامیدند.

«وبعد ان خلق آن وانليل وانکی وننخرساج، القوم ذوي الرعوس السود خرجت المزروعات بوفرة من الارض»(۲).

(۲). المصدر (كريمر - من ألواح سومر): ص 253.

«پس از آنکه آن، انلیل، انکی و ننخرساج، مردمان سیاه سر را آفریدند، محصولات فراوانی از زمین رویید»(۲).
(۲). كريمر، از الواح سومر، ص ۲۵۳.

ويمكننا أن نفهم من هذه العبارة أن لون أسلافهم كان أسوداً.

از اين عبارت ميتوانيم در يابيم که رنگ اجداد آنها سیاه بوده است.

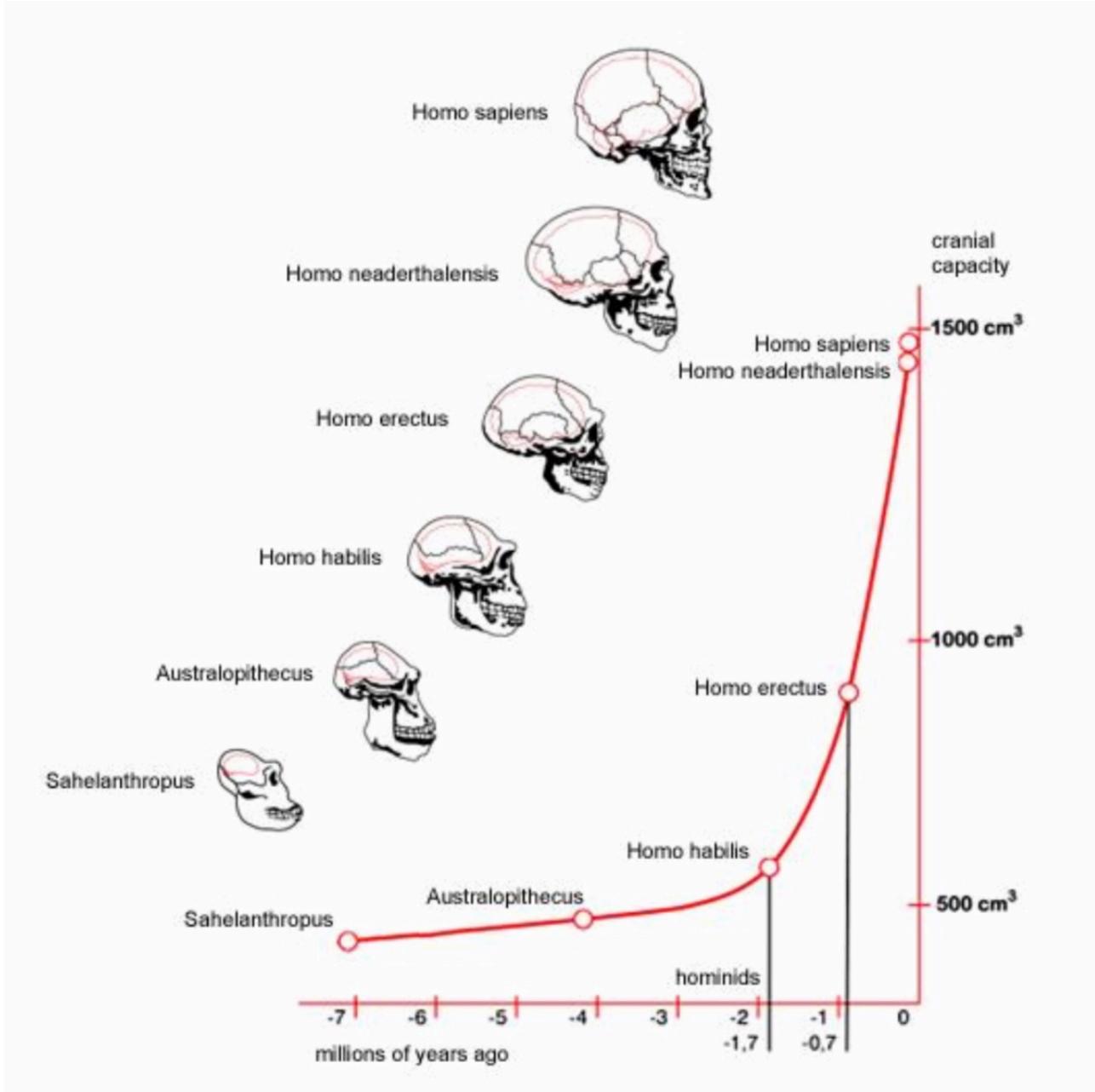
إذن، آدم كان من ذرية أولئك المهاجرين، وقد استوطن هو وولده وادي الخليج، ثم حصل الخلاف المذكور دينياً على أنه حادثة قتل هابيل وطرد قabil إلى الجبال أي أعلى الوادي الخصب (الخليج الحالي) أو جنوب غرب ايران الحالية، ومن ثم انتشار المجموعة المطرودة في آسيا وأوروبا وبقية العالم، ولحقهم بعض ذرية الذين كانوا في الوادي في وقت آخر واختلطوا بهم، ولما حدث طوفان الوادي خرجت مجموعة صغيرة من الصالحين الذين بقوا في الوادي وبدأوا من جديد في وسط وجنوب العراق الحالي، ولعل التعبير السومري عنهم على أنهم بقية ذرية الإنسان وما شابه من التعبير الدينية التي يفهم منها أنهم فقط الناس الناجون من الطوفان سببه هو أنهم فقط المجموعة المتبقية من ذرية هابيل وشیث والصالحين من ولد آدم، ولم تختلط أنسابهم مع ذرية قabil والطالحين من ذرية آدم.

بنابراین آدم از نسل این مهاجران بوده است. او و پسرانش در دره خلیج ساکن شدند. سپس اختلاف مذهبی مشهور رخ داده است که همان ماجرای قتل هابیل و رانده شدن قابیل به کوهها یعنی بالای آن دره حاصلخیز (خلیج کنونی) یا جنوب غرب فعلی ایران میباشد. سپس آن گروه رانده شده، در آسیا، اروپا و دیگر نقاط جهان انتشار یافتند و در زمانی دیگر، برخی از فرزندان کسانی که در دره مانده بودند به آنها ملحق شدند و با آنها آمیزش نمودند. پس از وقوع طوفان در دره، گروه کوچکی از صالحانی که در دره باقی مانده بودند، از آنجا خارج شدند و مجدداً در مرکز و جنوب عراق کنونی مستقر گشتند. از متن سومری مذبور که این عده را بازمانده نسل انسان معرفی میکند - و دیگر تعبیر مشابهی که در متون دینی وجود دارد - چنین استنباط میشود که فقط این افراد از طوفان نجات یافتند. به این دلیل که اینها تنها بازماندگان از نسل هابیل، شیث و دیگر فرزندان صالح آدم بودند، و دوستان آنها با نسل قابیل و فرزندان شریر آدم مختلط نشده بود.

أيضاً بالنسبة لبقية الناس الذين لا يمكن أن نقول إنهم من ولد آدم جسمانياً كبعض القبائل الأفريقية التي لا تعود بأصولها إلى المجموعة المهاجرة، فهو لاء يمكن أن يكونوا من ولد آدم نفسياً في مراحل متأخرة عن ولادة آدم (عليه السلام)، أي بمعنى أن يولد في مرحلة معينة أفراد تبت فيهم - وهم في الأرحام - أنفساً من الأنفس التي أخذت في الذر من آدم (عليه السلام) وهم يمثلون ذريته النفسية في الخلق الذي تم في الجنة أو السماء الأولى.

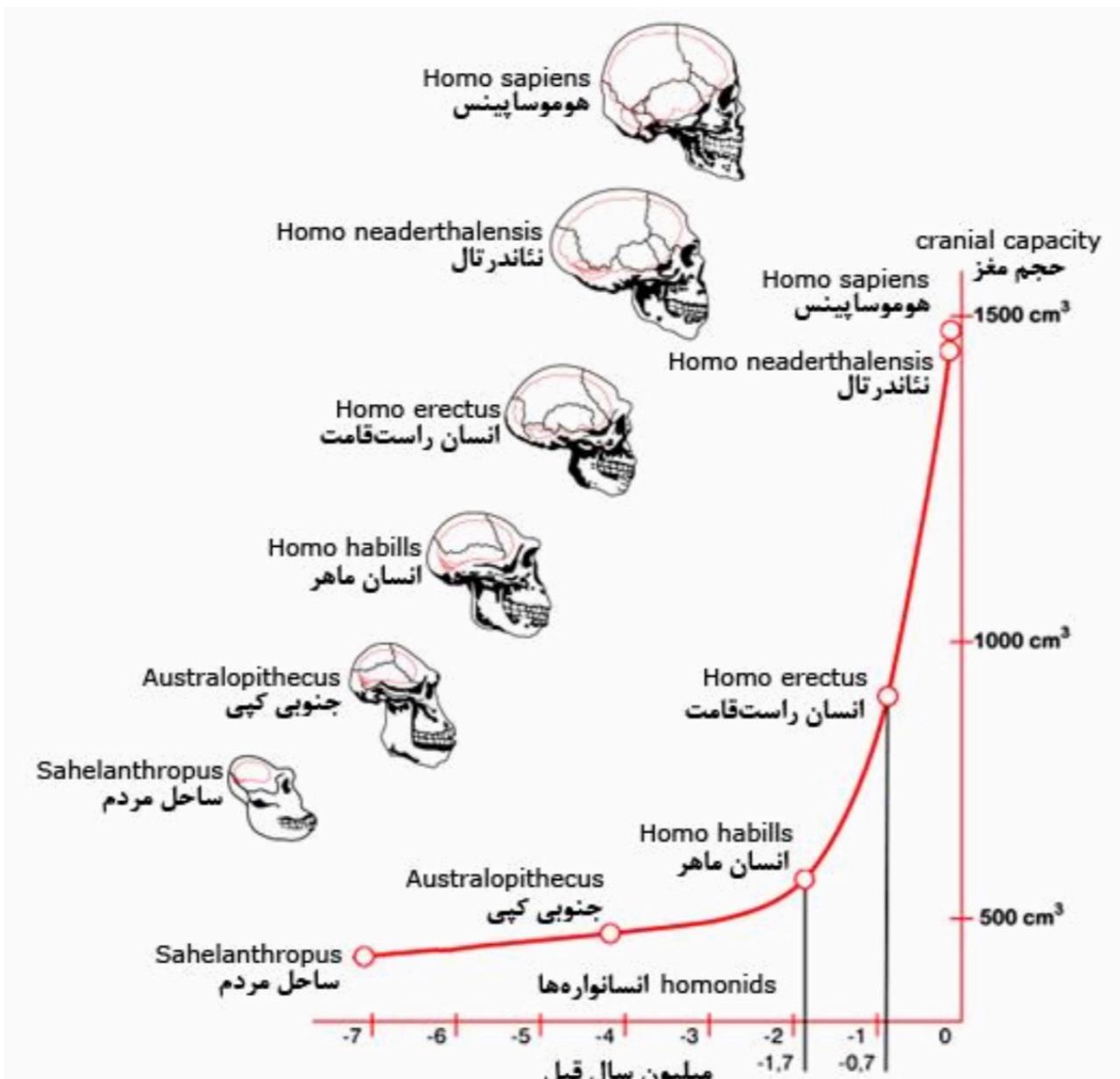
در مورد دیگر انسانها، کسانی که نمیتوانیم آنها را فرزندان جسمانی آدم بدانیم، همچون برخی قبایل آفریقایی که نمیتوانیم آنها را از نظر نسب از آن گروه مهاجر بدانیم، میتوانند از نظر نفسانی در مراحلی بعد از تولد آدم

(علیه السلام) از فرزندان او باشند؛ یا به این معنی که در مرحله مشخصی کسانی متولد می‌شوند در حالی که در رحم مادرانشان هستند، بعضی از نفس‌هایی که در عالم ذر از آدم (علیه السلام) گرفته شده است در آنها منتشر می‌شود. آنان تمثیل فرزندان نفسانی آدم ع در آفرینشی که در بهشت یا همان آسمان اول به انجام رسید، به حساب می‌آیند.

شكل 6: يوضح زيادة حجم تجويف الدماغ مع الزمن لدى الهرم وسلفه وصولاً إلى الهرم سابينس (الإنسان الحديث) ويبيّن أن الإتجاه العام للتطور سار نحو زيادة حجم الدماغ (١)
(١). المصدر:

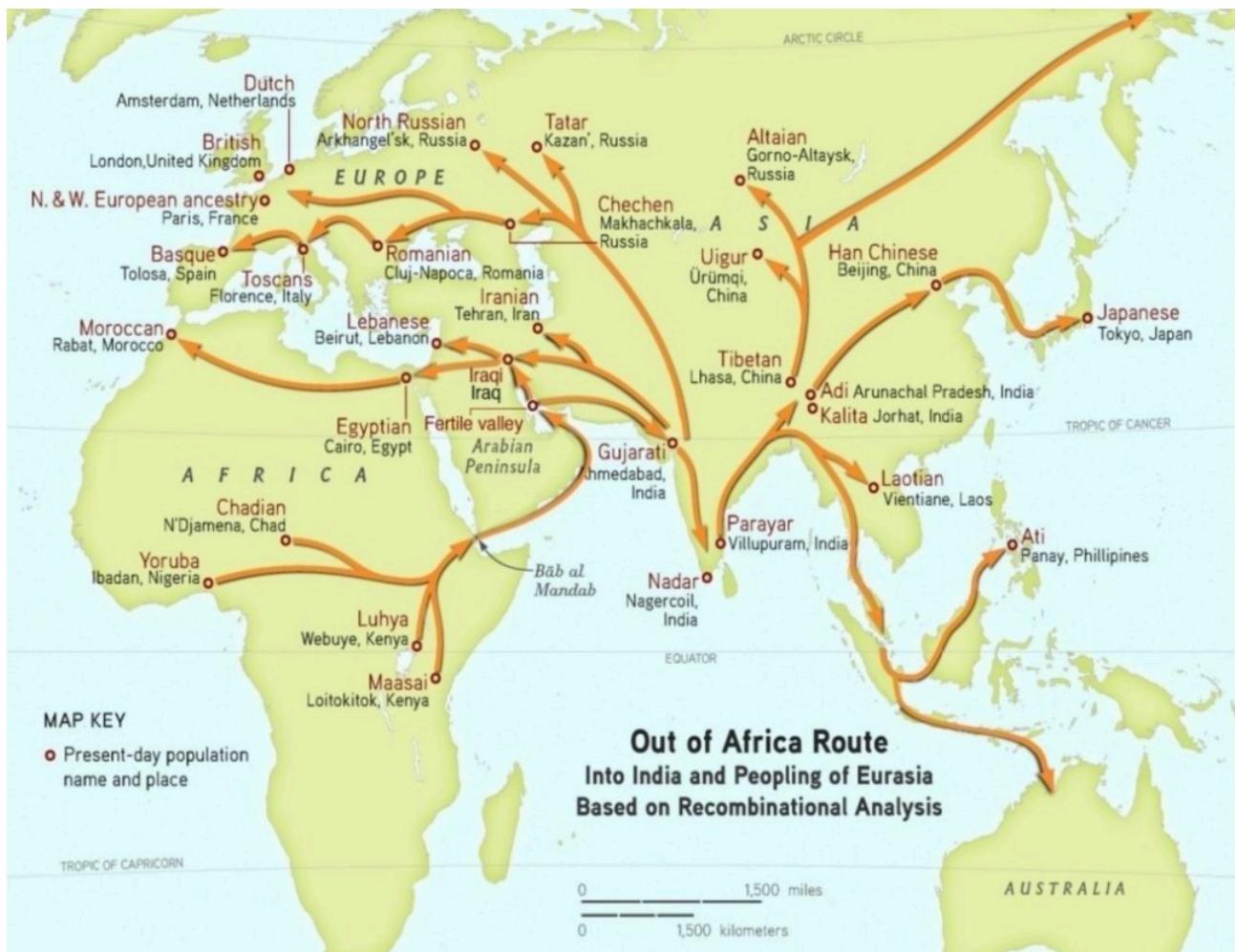
Class project for course ANT 131: .The Evidence :Reading Evolution
Of .Fall Semester 1998, 2001, Dept ,Introduction to Evolution
//:[http : Available at . Syracuse University ,Anthropology](http://Available at . Syracuse University ,Anthropology)
html.evolution_hominid/com.readingevolution

شکل ۶: این شکل افزایش اندازه جمجمه را طی گذشت زمان، از همو و نیاکان وی تا هوموساپینس (انسان امروزی) نشان میدهد و بیان میدارد که جهتگیری کلی تکامل، به سمت افزایش اندازه مغز بوده است. (۱)

(۱). منبع تصویر:

Class project for course ANT 131: .The Evidence :Reading Evolution
 ,Of Anthropology .Fall Semester 1998, 2001, Dept ,Introduction to Evolution
 :Available at ,Syracuse University
http://html.evolution_hominid/com.readingevolution//

شكل 7: خارطة توضح خروج الـ *هومو ساپينس* أو الإنسان الحديث من أفريقيا إلى باقي الأرض مروراً

بالوادي الخصب (١)

(١). الخارطة لناشيونال جيوغرافك وقد تم تعديلها.

شکل ۷: نقشه‌ای که مسیر حرکت هوموساپینس یا انسان امروزی از آفریقا به دیگر مناطق زمین، و نیز عبور از دره حاصلخیز را نشان می‌دهد.
(نقشه اصلاح شده نشنال جئوگرافیک)
